

URL:https://kyivcity.gov.ua/news/informatsiya_dlya_batkiv_statistika_kilkosti_neschasnikh_vipadkiv_iz_pidlitkami_zrostaye_valentina_ginzburg/

5. Пояснювальна записка до проекту Закону України “Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за вчинення злочинів щодо неповнолітніх у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів”.

URL: <https://ips.ligazakon.net/document/GH7UF00A?an=3>

Богаченко Валерія Василівна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Марков Михайло Миколайович,

професор кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ

Сьогодні правоохоронні органи відіграють особливу роль серед суб'єктів, що здійснюють протидію тероризму і екстремізму. Вона визначається різноманітністю і широтою компетенції, великим спектром повноважень щодо здійснення оперативно-розшукової, адміністративно-юрисдикційної, кримінально-процесуальної та інших видів діяльності по боротьбі з основною масою злочинів, наявністю у структурі різних служб і підрозділів, які спеціалізуються на попередженні злочинів терористичного характеру. Виходячи з цього, залежно від ситуації суб'єктами попереджувальної діяльності щодо тероризму та екстремізму можуть виступати будь-які служби [1, с. 4].

У ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» зазначено, що тероризм – суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади, або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей, або погрози злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» іншими суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом в межах своєї компетенції, відповідно до ч. 3 ст. 4 цього ж Закону є:

- Служба безпеки України, яка є головним органом у загальнодержавній системі боротьби з терористичною діяльністю (компетенція якої визначена у Законі "Про Службу безпеки України");
- Міністерство внутрішніх справ України;

- Національна поліція;
- Міністерство оборони України;
- центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері цивільного захисту;
- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону;
- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань;
- Управління державної охорони України;
- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи.

До участі у здійсненні заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням і припиненням терористичної діяльності, залучаються у разі необхідності також інші органи, приблизний перелік яких надається у ч. 4 і 6 ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»[2, с. 7].

Ефективність роботи співробітників правоохоронних органів, які здійснюють безпосередньо протидію тому чи іншому антигромадському чи протиправному явищу, багато в чому залежить від їхньої здатності своєчасно і чітко виявити в навколишній дійсності ознаки такого явища.

Так, підрозділи правоохоронних органів у своїй попереджувальній діяльності застосовують поряд із загальними спеціальні форми і методи антитерористичного контролю. Зокрема, на них покладається робота за такими напрямками: отримання та реалізація інформації про терористичні організації (спільноти), терористичні групи; проведення на території обслуговування спільних із зацікавленими підрозділами оперативно-розшукових заходів із виявлення та перекриття каналів надходження терористичним організаціям (співтовариствам), терористичним групам фінансових коштів, зброї, боєприпасів, вибухових речовин, пристроїв та інших засобів ураження; проведення оперативно-розшукових заходів з виявлення місць розташування терористичних груп і реалізації отриманої інформації; розшук терористів, які переховуються від слідства і суду, а також осіб, щодо яких є інформація про намір вчинити злочин терористичної спрямованості [3, с. 12].

Отже, у разі виявлення осіб, груп терористичної спрямованості проводяться такі заходи:

- підбираються джерела оперативної інформації про лідерів і організації терористичної спрямованості;
- ведеться оперативна розробка осіб, затриманих і заарештованих за злочини терористичного характеру;

- коригуються оперативні позиції в екстремістські налаштованих організаціях, а також серед осіб, що готують терористичні акції;

- здійснюється оперативний контроль за особами, підозрюваними у зв'язках із незаконними збройними формуваннями.

Таким чином, роль правоохоронних органів України у боротьбі з тероризмом надзвичайно важлива. Вони забезпечують безпеку громадян та держави, запобігаючи терористичним загрозам та забезпечуючи розслідування та покарання винних. У кінцевому підсумку, ефективність їхньої роботи впливає на стабільність та безпеку всього суспільства, а особливо в умовах воєнного стану.

Список використаних джерел

1. Інформація щодо виникнення та поняття тероризму. URL: https://www.nuozu.edu.ua/zagruzka2/12_11_20-4.pdf

2. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>.

3. Деякі аспекти протидії правоохоронними органами терористичної та екстремістської діяльності, Гусєва В., Харків. URL: <https://univd.edu.ua/science-issue/issue/562>.

Бойко Анастасія Василівна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Марков Михайло Миколайович,

професор кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Захищаючи незалежність і державний суверенітет України доводиться воювати проти зовнішнього ворога в особі російського агресора, а також внутрішнього ворога, яким є злочинність та корупція. Під час війни викликом номер один для органів правопорядку є розслідування міжнародних злочинів (воєнних злочинів, злочинів проти людяності, геноциду) і притягнення винних до кримінальної відповідальності [1, ст.9].

Встановлено, що вагомий внесок в роботу поліцейських в умовах воєнного стану здійснено 15 березня 2022 року Верховною Радою України, яка ухвалила зміни до Закону України «Про Національну поліцію» з метою оптимізації діяльності поліції, зокрема під час дії режиму воєнного стану. Внесені зміни передбачають